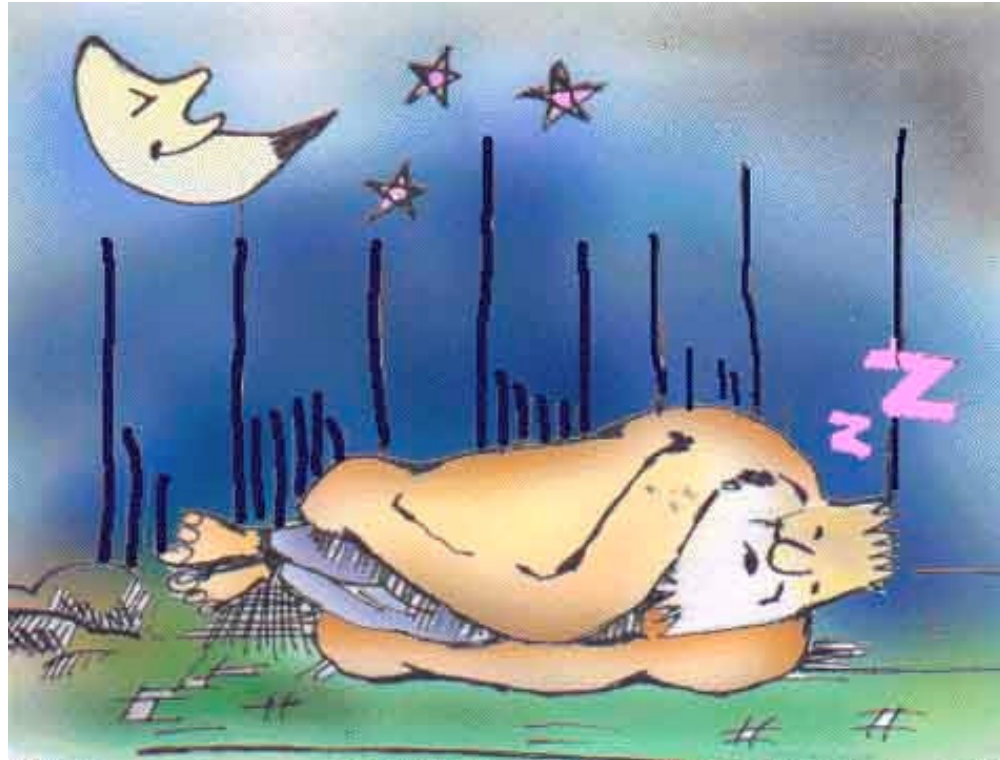

האוזניים היו כה גדולות שניתן היה להשתמש בהם, כמו למשל לשכב על אוזן אחת כמו על

מזרן.

או להתכסות באוזן כמו בשמיכה.

היו אלה שמיכות רכות וחמות.

ואוזניים היו שימושיות מאוד. הן איפשרו

לשמוע טוב מאוד, לחמם בחורף ואפילו לגרש

זבובים.

האוזניים

סיפר צ'יטרה פדנמבהן - צייר ניטין וישוקארמה

אגדה הודית

זה קרה לפני שנים רבות. לבני האדם היו אז

אוזניים גדולות מאוד, שהתנפנפו ברוח.

את חיצו. אך זו לא הייתה זעקה של בעל-חיים.
האל רץ אל המקום. הוא נבהל מאוד, כי לפניו
שכב בן אדם פצוע.

אך יום אחד קרה דבר איום.
האל יצא לצוד והוא הרג את מה שחשב לבעל
חי בר.
הוא שמעה פתאום זעקה מהמקום אליו שלח

האוזניים הגדולות הטעו אותו. הוא התעצב מאוד. הוא לא התכוון להרוג בן אנוש. לכן היה צריך משהו שימנע ממנו לעשות שוב אותה טעות.

כדי לפצות את האדם על הטעות הוא חתך לו את אוזניו, ואז החזיר אותו לחיים.

מאז לבני-אדם יש אוזניים קטנות. הם כבר לא יכולים לשמוע טוב, כפי ששומעות חיות. הם גם זקוקים לשמיכות כדי להתכסות. ובעיקר - הם לא יכולים לגרש זבובים.

